

*nevünket ejtik s így vagyunk
titkos táblákra fölskribálva
nem sietős már senkinek
hogy ügyünkért kiállna*

.....

SIMAI MIHÁLY

Éjszakai villamos

*az ablakon túl abban a
tükörlő másik villamosban
sokkalta fényesebb az arcunk
— az üvegen túl abban a
robogó iker-villamosban
nem kerüljük egymás tekintetét
— ott fény csorog a jegyautomatából
ott mindenki úgy adja át helyét
akár egy város kulcsát*

*az ablakon túl abban a
párhuzamos tükörkép-villamosban
az ellenőrnek angyalszárnya van
s a bliccelőket sorra simogatja
fekete bánatát a részegeknek
behavazza szeretetével*

*és
elhamvasztja égő szemével a
sok szemfájdító hazug hirdetést*

*— az ablakon túl,
— ó az ablakon túl!
homlokom áhitat a hűs üvegen
szememben megkeserednek a fények
s kormosan
átkattog rajtam a kirekesztettek szomorúsága*

*kérem ez itt valami félreértés
nekem mikor a bérletet
váltottam
am azt a kocsit ígérték
fellebbezek
fellebbezek!!*

Addig

1.

*addig gondolok
a gyermekláncfűre
virága nélkül fősugárzik
mellemen halántékomon*

*addig gondolok az örömré
bordáim közt kiütözik
két pipacs megsebzett tudóm
fölött megáll a keselyű*

*s kezdenek zuhanni a fák
föl a meghallott énekszóban*

2.

*addig gondolok a kezedre
ujjaimon tenyeren
egész valómon végiglüktet
egy érintésnyi szerelem*

*gyere gombolj ki csontomig
a bennem bujdosó sötétet
csiszold csillámló ujjaiddal
sejtjeim közt oszd szét a fényed
hangod
hited*

*oszlasd el kétségeimet
hogy nincs miért
és nincs kinek —*

Mikor

*mikor az üveg elszenesedik
szemed előtt*

mikor

*a dél tornya egyetlen huhogás
mikor a júdáscsók jeladására
mind a négy fal megindul szíved ellen*

Majd csikorognak

*majd csikorognak ujjaid
pereg a rozsdá kézfogáskor
sohse akartál függni mástól
s lásd minden mástól függ megint*

*majd csikorognak fogaid
érezed a fém-ízt harapáskor
bolondmód hitted — te horgászol
s bekaptad közben a csalit*

*akárhogy is handabandázol
sorsodat a zsinórpadlásról
meg-megrántják a Valakik*

*függsz
és tőlük függsz
és nekik
úgy tetszenék bábként ficáncolj
utolsó lehelletedig*

KISS DÉNES

Diadalmam

*Már én is vasban aranyban!
Bőrömmön rozsdabarnásan
hajamon fémesült fényben
fényesült fémesülésben
lennék még aki akartam
tettben hitben szavakban
gyerekkor kutytejszaga rajtam
mindig mindenben hivatlan
törékenyen is tiporhatatlan —*

*Veszejtés ellen gondolat
éppen a gondolhatatlan!*

*Már én is vasban aranyban
szitokból koszorúsan
komoran s ragyogó búban
erőben szépséges szenvedőben
csak árnyékom menekül előlem
a végső fölfoghatatlan
Hogyha elkopik fényem
azt kell majd utolérnem
Az lesz a diadalmam!*

Ölelő ölő

*Majd minden szétomlik
sugárzássá ocsúdik a kő
Szivárvány lesz párolgó acélból
fölnék feszülő — ölelő ölő!
A Föld is fénné
lassan szertefoszlik
s megkeményül közben az idő
Isten is felejt
az emberi tébolyt
Vetélt magzatát
felejt szülő*